

Remissvar från Svenska Kennelklubben, Ny EU-djurskyddslagstiftning: Hund och katt

Diarienummer 6.2.16-21308/2023 och "Ny EU- djurskyddslagstiftning: Hund och katt"

Svenska Kennelklubben välkomnar EU-kommissionens initiativ till unionens första lagstiftning rörande hundars och katters välbefinnande. Det är likaledes mycket välkommet att EU-kommissionen försöker att stävja det lidande som hundar och katter utsätts för när de transporteras illegalt över gränserna, ofta under förkastliga förhållanden.

Den svenska djurskyddslagstiftningen hör till en av de bästa i världen och det förslag som läggs fram av EU är, även om det är välkommet, inte lika långtgående som det svenska regelverket. Därför är det värdefullt att förslaget faktiskt ger medlemsstaterna möjlighet att anta striktare nationella regler. Många av delarna i EU-kommissionens förslag är redan självklara i Sverige.

Ungefär 70 procent av de valpar som föds varje år i Sverige är registrerade i Svenska Kennelklubben. Den absoluta majoriteten av våra uppfödare har hunduppfödning som hobby och tar en eller två kullar om året. Uppfödarna pusslar med ledigheter och semestrar för att kunna vara hemma under valptiden. Större anläggningar av den sort som kan ses i andra länder och som nämns i EU-kommissionens förslag är ovanliga i Sverige.

Det här innebär inte att vi inte har problem i Sverige som är relaterade till hunduppfödning. Vi har vår beskärda del av oseriösa uppfödare vilket särskilt tydliggjordes när efterfrågan på hundar steg kraftigt under pandemin. Det blir också påtagligt i de debatter om så kallade kamphundar som blossar upp med jämna mellanrum. Därför är EU-kommissionens förslag om att uppfödare ska registreras i nationella register och att en relevant myndighet ska godkänna dem välkommet.

Länsstyrelsen ska idag godkänna uppfödare som föder upp tre eller fler kullar per år. Tillstånden ges dock i praktiken ofta baserat på en skriftlig ansökan, utan besök. För att ett register över uppfödare ska göra någon reell skillnad måste uppföljning ske, så att olämpliga hunduppfödare kan upptäckas.

EU-kommissionen föreslår att avelsanläggningar ska få regelbundna besök av veterinär. Det är visserligen en form av uppföljning men med vår veterinärbrist känns den inte helt rimlig. Vi föreslår därför i stället besök av annan utbildad person som är van att göra kontroller. Samtidigt undantar förslaget alla uppfödare som håller högst tre tikar och som producerar högst två kullar totalt per anläggning och kalenderår. Det här innebär att en mycket stor del av de som håller på med hunduppfödning i Sverige är undantagna från reglerna.

Det är en relevant fråga om vi kan komma tillrätta med våra problem om vi undantar stora grupper från kontroll. Det öppnar även upp för bulvanuppfödning, där man helt enkelt låter familjemedlemmar, släktingar eller "målvakter" fronta de olika kullarna i uppfödningen. För att hålla sig under två kullar per "anläggning". (Bulvanuppfödning och -försäljning är förbjudet enligt Svenska Kennelklubbens grundregler.)

Vi är rädda att EU-kommissionens förslag, sett utifrån svenska förhållanden, riskerar att bli milt sagt tandlöst.

Vi tycker det är positivt att man introducerar djurvälferdskrav samt att uppfödare i ekonomisk verksamhet måste ha tillstånd och utbildning, men vi ifrågasätter samtidigt nyttan med detaljregleringen på många områden. Hur säkerställs efterlevnad av dessa regler och är det realistiskt att anta att relevanta myndigheter kommer att ha kapacitet att kontrollera, följa upp och informera? Det är av stor betydelse att myndigheter kan säkerställa kännbara sanktioner när man bryter mot reglerna, annars riskerar dessa att bli verkningslösa.

SKK anser vidare att det bör finnas en flexibilitet gällande vissa regler som är alldeles för detaljreglerade. Tex. gällande kraven på utfodring av tik och valpar. Här besitter våra uppfödare bred kompetens och många har lång erfarenhet och kunskap kring dessa frågor och kan därför avgöra vad som är bäst för just sina hundar i givna situationer.

Den kanske största utmaningen uppstår vid försäljning av hundar, det vill säga när hundarna kommer ut på marknaden. Det är stora skillnader, utifrån ett djurvälferdsperspektiv, för hundar som föds upp på en stor anläggning för att sedan transporteras inom Europa, eller hamnar direkt på en djuraffär, jämfört med en valp som föds upp i hemmamiljö. De senare har oftast ett väntande nytt hem innan de är leveransklara - detta är det vanligaste scenariot i Sverige hos seriösa uppfödare. För dessa uppfödare är det viktigt att kunna annonsera valparna i ett tidigt stadium, för att i lugn och ro kunna utvärdera om det tilltänka hemmet är lämpligt för valpen.

Om syftet är att komma åt smuggelhundarna tror vi att dessa grymma aktörer fortsatt kommer att hitta sätt att undvika samt kringgå regler och förfälska dokument för att annonsera hundarna på diverse e-handel plattformar.

Så länge försäljningen av den illegala handeln med hundar är lyckosam på olika e-handel plattformar kommer internationella valpfabrikerna och oseriösa hunduppfödare att fortsätta med den grymma aveln och problemet består oaktat nya djurskyddsregler. SKK ställer därför frågan om man kan reglera e-handeln på något annat sätt för att försvåra för just dessa aktörer?

Med vänlig hälsning
Svenska Kennelklubben

Kees de Jong

Bilagor:
SKKs synpunkter i word och pdf format.